

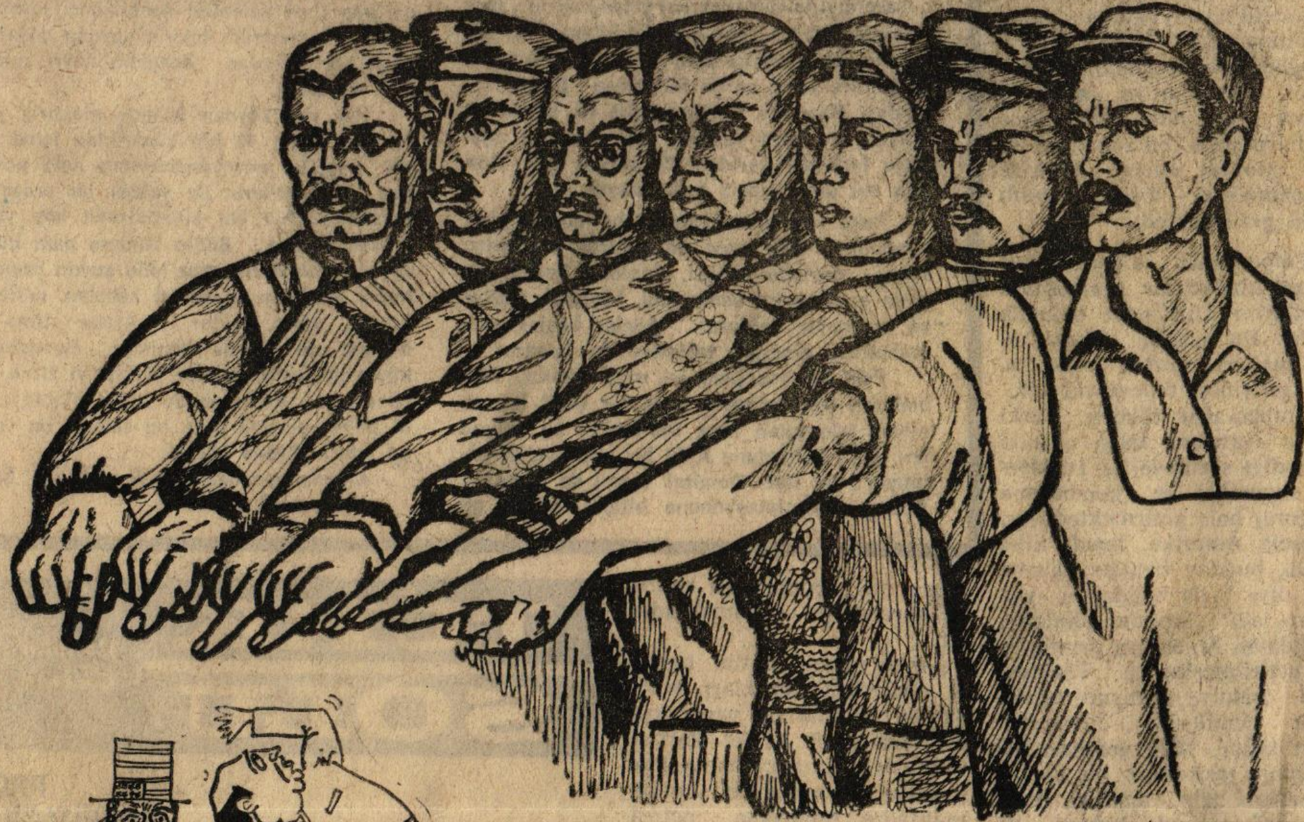
İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Demokrals, işçi ve köyülerin devrimci iktidarıdır. Onu ancak halkın teşkilâtlı gücü gerçekleştirir ve uygular. Halkımız devirmci düşünceleri bir kere kavrayıp teşkilâtlanarak demokrasi mücadelesine girdi mi, artık hiç bir kuvvet onun önünde duramaz. Ve o zaman halk savaşının zaferine güvenle bakabiliriz.

YIL : 1 SAYI : 14 ONBEŞ GÜNDE BİR ÇıKAR 19 MART 1970

KAMPANYA

AP'nin ipliğini pazara çıkartalım!

Amerikan Emperyelizmi ve ortaklarına karşı Hedefimiz: İşçi ve Köylülerin Devrimci iktidarı

AP iktidarı halkımızın devrimci mücadelesinin karşısında bütün zaaflarını açığa çıkarmıştır.

İşçileri, köylüleri ve bütün yurtseverleri uyutabilmek için her türlü çabaya baş vurmasına rağmen, devrimci mücadelemiz henüz çocukluk çağında olmasına rağmen, işbirlikçi iktidarın sonu gözüktü.

Karadeniz Tütün Ekicileri Seslerini Yükseltiyor

AP HALKIN YARARINA MI ÇALIŞIYOR?
YOKSA PATRONLARIN, AĞALARIN, TEFECİLERİN YARARINA MI?
KREDİLER KİMLERİN CEBİNE DOLUYOR?
DEVLET KAPISINDAN KİMLER KOVULUYOR, KİMLER KAYRILIYOR?
SEÇİMLERDE NE DOLAPLAR DÖNÜYOR?
BİLDİĞİMİZİ, GÖRDÜĞÜMÜZÜ GAZETEMİZE YAZALIM.
KÖYDE, KASABADA, ŞEHİRDE BULUNDUĞUNUZ YERDE YURDUN DÖRTBİR YANINDA

AP'nin Candamarına Vuralım

POLİTİKA CAMBAZLARININ, ÇEVİRDİĞİ DÜMENLERİ, ŞİŞİRDİĞİ KESELERİ YALAN, DOLANI, DOLDURDUĞU KASALARI
HALK DÜŞMANI AP'NİN BÜTÜN MARİFETLERİNİ GAZETEMİZE YAZALIM! HALKIMIZA GÖSTERELİM! ARKADAŞ!

«AP'NİN İPLİĞİNİ PAZARA ÇIKARTMA KAMPANYASINA» MEKTUP YAZALIM!
ADRES : İŞÇİ — KÖYLÜ ADAKALE SOKAK 28/1 KIZILAY — ANKARA

İşçi - Köylü Kalesini Kuralım

alarak, milyonlar döndürerek durumunu muhafaza ediyor, artık ondan hayır gelmez. Bugünkü hükümet zorlukla kurulmuştur, zorbalıkla ayakta kalmağa çalışmaktadır. Demirel ailesine kazandırdığı yüz milyonları nhesabını er geç verecektir. Ve bu hesabı devrimci halk yığınları önün

(Devamı S. 3'de)

Akhisar, Odemiş, Savaştepe ve Fethiye'den sonra Samsun'lu tütün üreticileri de tüccar — tefeci soygununa karşı seslerini yükseltmektedirler Samsun'da piyasa 16 Mart'ta açılacaktır Bu yıl da, türünün tüccarlar tarafından yokpahasına kapatılacağını bilen köylüler, devrimci gençlerle elele vererek miting yapmak için hazırlıklara başlamışlardır. Piyasanın açılışından bir iki gün sonra bütün Samsun'lu tütün üreticilerinin katılacağı büyük bir mitingin yapılacağı bildirilmektedir. Devrimci gençler şimdiden gruplar halinde köyler dolaşmakta ve köylülere sömürüye karşı mücadele için birleşmenin, Tütün Ureticileri Sendikasında örgütlenmenin gereğini anlatmaktadırlar. Iktidar gençlerin köylülerle kaynaşmasını önlemek için türlü tertipler içindedir. Alaçam'da halkla bağ kuran devrimci gençler yakalanarak hapse atılmaktadır. Ama bütün bu tertipler boşa çıkmakta ve gençler üretici köylülerle bağlarını güçlendirmektedirler Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Karadeniz Tütün Ureticilerine hitap eden bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denmektedir: **«Bir tek kurtuluş yolu vardır, o da halk düşmanlarına karşı mücadeleye girişmektir. Bu mücadeleyi kazanmanın tek yolu birleşmektir. ÇUNKU BIRLIKTEN KUVVET DOGAR. Bugün bizi tek tek, köy köy soyup susturanlar, birleştiğimiz zaman korkacaklar.**

(Devamı S. 3'de)

Trakya'da Toprak Mücadelesinde

KÖYLÜLER AGALARI DİZE GETİRECEKTİR

İbrahim Kaypakkaya ve Muzaffer Oruçoğlu bildiriyor :

Trakya köylüleri, çiftlik beylerinin Valiyi, Emniyeti, de arkalarına alarak hazineye ait toprakları, köy meralarını gasbetme gayretlerine karşı yiğitçe direnmektedirler. Son olarak, Tekirdağ'ın Kasıkçı köylüleri, kendilerine zulmeden, topraklarına el koyan çiftlik sahiplerini ve toprak ağalarını protesto etmek amacıyle 16 Şubat günü 9 traktör ve iki otobüsle kendi elleriyle hazırladıkları pankartlarıyla yürüyüş için Tekirdağ'a indiler. İki traktör dolusu köylü de Taşomurca'dan katıldı. Çevredeki beyler bu durumdan telaşa kapıldılar. Vali yürüyüşü önlemek için türlü oyunlara başvurdu. Köylüler Vali'nin oyunları ve şiddetli yağmur karşısında yürüyüşü yapmaktan vazgeçtiler. Sonradan devrimci gençlerin des

(Devamı S. 3'de)

TOPLUM POLİSİNE SÖZ HAKKI TANIDINIZ O HALDE BİRDE BİZİ DİNLEYİN

Biz bir birimizi kırarken Amerika iliğimizi kemiriyor

Bizi Bıze düşman edenlere karşı birleşelim

Toplum Polisine Söz Hakkı Tanıdınız,
O Halde Bir de Bizi Dinleyin,
BİZ BİRBİRİMİZİ KIRARKEN,
AMERİKA İLİĞİMIZİ KEMİRİYOR,
BİZİ BİZE DÜŞMAN EDENLERE KARŞI BİRLEŞELİM.

İşçi — Köylü Türkiye'nin her tarafında, her kesiminde verilen haklının mücadelesini destekliyor. Baskı altındaki bütün yurttaşlarımızı desteklemek bizim görevimizdir. İki ay kadar önce Polis Koleji boykot yapmıştı. Uzun süren direnişte gençler, bütün polis adaylarının ve bütün polislerin mesleki sorunlarını dile getirmişlerdi. Haksızlıklara karşı baş kaldırmışlardı. AP iktidarı okulu süresiz kapattı. Gençler ise yayınladıkları bildiride **«Biz AP iktidarının değil halkın polisi olmak istiyoruz»** dediler.

Gazetemiz bu durumda polisleri destekledi. Polislerden gelen mektupları yayınladı. Bundan sonra gazetemiz polislerin yatakhanelerinde el

(Devamı S. 3'de)

Elazığ İplik Fabrikasında

İŞÇİLER GREVDE

Elazığ'dan Ali Karatepe Bildiriyor

Elazığ iplik fabrikasında iş verenin insanlık dışı tutumuna karşı işçiler 5 Mart günü greve gittiler.

Halen işçiler büyük bir başarıyla greve devam ediyorlar. Iş kolunda yetkili sendika olan teksif — Iş 304 üyesiyle birlikte greve hakim durumda. Sendikalı olmayan 12 işçi de diğer arkadaşlarına katılarak grevi desteklemektedirler.

Grevin görülen en önemli sebebi 1 Ağustos tarihinde yapılan toplu sözleşmenin uygulanmamasıdır. Uzunzamandan beri işverenle anlaşamayan işçiler nihayet ilk silâhları olan greve başvurmuşlardır. Işveren 1970 yılının ilk ayından itibaren işçi ücretlerini vermeyip, bu parayı başka iş sahalarında sermaye olarak kul

(Devamı S. 3'de)

Şıar Yalçını Savcılıktan Çıkarmak istiyorlar

İktidarın halkımıza karşı kurduğu baskı düzenine alet olmayan Kemah Savcısı Şıar Yalçın hakkında Yüksek Sav

(Devamı S. 3'de)

Gençlik, Mustafa Kemal'in Millet Meclisi önünde emperyalizm ve İşbirlikçileriyle mücadele andı içiyor.

İşçi Köylü İktidarı Yolunda

Gençlik Mücadele için And içti

Halkımızı güven oyları ile, milletvekili satınalımları ile, oyalayıp duran Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi AP hükûmetine ve onun oyuncağı sahte demokrasiye karşı devrimci gençler Ankara'da nümayiş yaptılar. İşçilerin ve köylülerin acil meselelerine dertlerine, sıkıntılarına kulak tıkayan göstermelik demokrasinin yatağı gerici parlamento artık halkımızı kandıramaz, kandıramıyacaktır.

İşte gençler, geçen hafta bunu haykırmak için toplandılar. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi önünde büyük bir toplantı düzenliyen gençler halkımızı aldatan, sahte demokrasiyi tanımadıklarını ilân ettiler. Gençlik, **«Bu sahte demokrasi yıkılıncaya işçilerin ve köylülerin demokratik iktidarı kuruluncaya kadar mücadele edeceklerine»** and içtiler. Binlerce genç daha sonra çoşkun bir sel gibi Mustafa Kemalin Birinci Milli Kur

(Devamı S. 3'de)

Diyarbakır olayının içyüzü ortaya çıktı

Onbir devrimci genç Filistin'e gidip orada Arap halklarının kurtuluş mücadelesine katıldıktan sonra yurda dönerken yakalandılar. İşbirlikçilerin bu olay üzerinde yaygara yapmaları bu konuda radyodan yeni yel ve pek kurnazca haberler yayınlatmaları boşuna değil'di. Böylece Türkiye'nin her köşesinde yiğitçe müacedele veren devrimci gençlikle halkımızın arası açılmak, milli kurtuluş mücadelemize gölge düşürmek ve işbirlikçi iktidarın buhrana düştüğü bir sırada dikkatleri başka bir yöne çekmek istediler. Ama işbirlikçilerin bu tertibi boşa gitmiş ve olayın gerçek yüzü ortaya çıkarılmıştır. Sonradan bu tertibin geri tepen bir silâh olduğunu sezen iktidar meseleyi fazla üstelemeden örtbas etmek yolunu seçmiştir. Halkımız bilmektedir ki, Amerikan emperyalizminin Orta doğu'daki karakolu olan İsrail'e karşı Arap halkları ile omuzomuza dövüşmek suç değildir. Halen hapishanede bulunan 11 devrimci genç hapishaneden yayınladıkları bildiride şöyle demektedirler: «Suçsuzluğumuz ezilmişliğimiz kadar meşru alınterimiz kadar kutsaldır

(Devamı S. 3'de)

Zindanlar Devrimci Mücadeleyi durduramaz

Yurdun dört bir yanınca, halkımızın devrimci mücadelesi her geçen gün güçlenmektedir. Milli demokratik devrim mücadelesi bütün halk sınıf ve tabakaları arasında yayılmaktadır. Devrimci gençler mücadeleyi vaygınlaştır

(Devamı S. 3'de)

Baş düşmanımız emperyalizm

Onu tanıyalım!

Cem SONEL

Türkiye Halkının baş düşmanı Amerikan emperyalizmidir. Türkiye'nin bağımsız olması, Türkiye Halkının demokrasiye kavuşması ancak başımaza çöreklenmiş olan Amerikan emperyalizmi ile çimi leki uşaklarını iktidardan indirmek ve yurdumuzdan atmakla olur.

Düşmanı tanımadan ona karşı mücadele edemeyiz. Emperyalizme içimize sinsice giriyor, gizlenerek geliyor. Bunun için onu iyi tanımamız gerekir.

TEKELLER

Yüz kadar yıl önce, Amerika, İngiltlere, Almanya, Fransa gibi kapitalist ülkelerde bazı büyük şirketler piyasa'arı ele geçirmeğe başladılar. Her işkolunda birkaç büyük şirket birleşerek ve piyasaya çok ucuz mal sürerek rakip küçük sermayedarları piyasadan çekilmeğe zorladılar. Gizli kapaklı yollara başvurarak ham madde kaynaklarını (madenleri, petrolleri), bankaları, ulaştırma sebekelerini (demiryollarını, denizyollarını) ele geçirerek işkollarına ve ekonomiye hâkim oldular. Milyarları aşan sermayelere sahip bu dev şirketlere TEKEL denir.

Tekeller, bir işkolundaki bütün fabrikaları, imalathaneleri ele geçirdikleri zaman kendileriyle rekabet edecek kimse olmadığından, fiyatları istedikleri gibi yükseltirler ve emekçileri sömürürler.

Tekeller, hammadde kaynaklarını, bankaları, piyasaları ele geçirerek ülkelerinde ekonomiye hâkim olurlar, hükûmete baskı yapacak hale gelirler. İktidara kendi adamlarını geçirirler, devlete hâkim olurlar.

TEKELLERİN AZGELİŞMİŞ ÜLKELERE EL ATMASI

Zamanla kapitalist ülkelerin kendi iç pazarları yetmemeğe bşaladı. Tekeller daha çok mal üretmek ve daha çok kâr etmek için azgelişmiş, fakir ülkelerin hammedde kaynaklarına madenine petrolüne, ormanlarına) göz diktiler. Kendi piyasalarında daha fazla mal satamadıkları için de azgelişmiş ülkelerin pazarlarına göz diktiler. Bu ülkelere, bu arada Türkiye'ye, sermaye göndermeğe başladılar

Azgelişmiş ülkelerin ham madde kaynaklarını ele geçirmek, oralarda fabrikalar kurmak ve mal satmak çok kârlı oluyor çünkü :

1 — Fakir ülkelerde ağır sanayi olmadığından yabancı tekellerle rekabet edecek kimse yoktur. Tekel, başka şirketlerin rekabeti olmadığı için fiyatları istediği gibi yükseltir.

2 — Tekeller, azgelişmiş ülkelerin toprak altı ve toprak üstü zenginliklerine sahip olunca bu kaynakları kendi hesaplarına kârlı bir şekilde işletirler.

3 — Azgelişmiş ülkelerde işgücü kapitalist ülkelerdekinden daha ucuzdur. Ücretler düşüktür. Kapitalist ülkelerde işçiler eskidenberi sömürüldükleri için, haklarını aramakta daha uyanıktırlar. Tekelci sermayedarlar fakir ülkelerde işçilerin durumundan yararlanırlar, malları ucuza üretirler ve çok kâr ederler.

4 — Azgelişmiş ülkelerde sermaye az olduğundan her hangi bir işe yatırılan para yüksek faiz getirir. Azgelişmiş ülkeye sermaye sokan tekellller bundan da yararlanırlar.

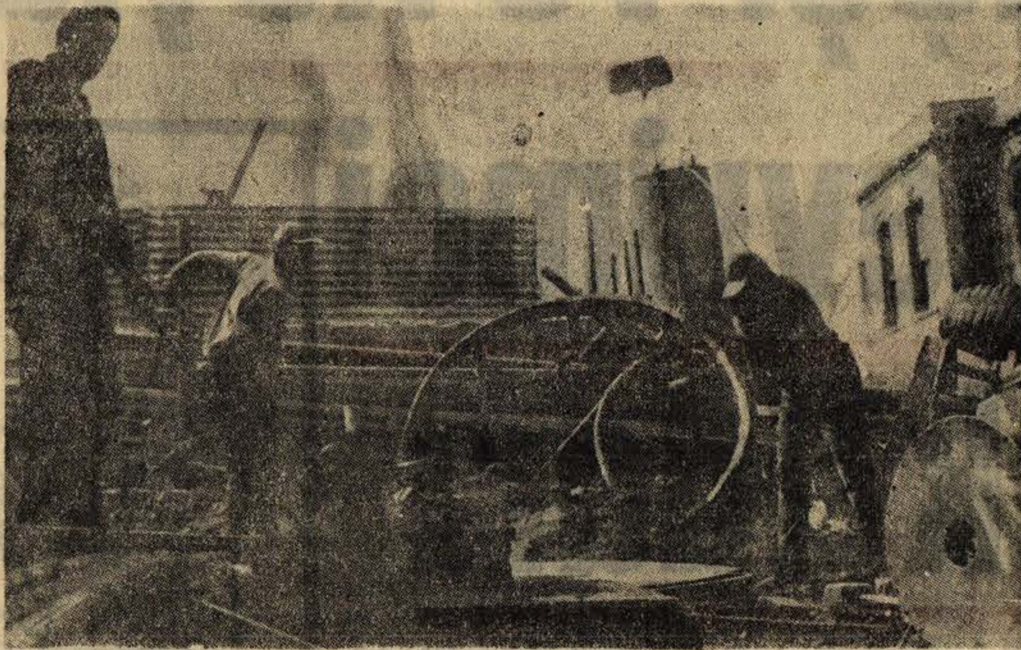
Azgelişmiş ülkelerin ham madde kaynaklarını ve pazarlarını ele geçiren tekeller, o ülkelerin kendi millî sanayilerinin kurulmasına engel olurlar. İşçilerin düşük ücretle çalışmasından yararlanarak, ve kendi mallarını satıp kârları kapitalist ülkelere kaçırarak azgelişmiş ülke halkının alın terini çalarlar.

EMPERYALİZM

Kapitalist ülkelerde ortaya çıkan tekellerin azgelişmiş ülkeleri sömürmesine, bunun için de kapitalist hükûmetlerin azgelişmiş ülkeleri kendilerine bağlama siyasetine **EMPERYALİZM** denir.

Emperyalızm eskiden azgelişmiş ülkelere ordularıyla saldırır, o ülkeleri sömürgesi haline getirirdi. Son yirmi otuz yıldır halklar uyanmağa başladıklarından emperyalizm bu ülkeleri sinsi yollarla ekonomilerini ele geçirerek kendisine bağlamaktadır.

Tekeller ve onların âleti olan emperyalist hükûmetler, azgelişmiş ülkenin iç işlerine karışabilmek için, o ülkenin en gerici sınıflarıyla (ağalarla, tefecilerle, işbirlikçi sermayedarlarla) ittifak kurarlar. Gericilerin iktidara gelmesi ve iktidardan düşmemesi için çalışırlar. Halka kendi baskı ve sömürü düzenlerini demokrasi diye yuttururlar. Bir işbirlikçi partinin iktidardan düşüp diğer bir işbirlikçi partinin iktidara gelmesini demokrasi diye göstermeğe ça...

Parti zamanında çıkarıldı Menderes Hükûmeti, Türkiye'de yabancılara petrol arama ve işletme hakkını veren Petrol Kanunu ile, yabancı sermayenin giriş şartlarını tespit eden Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanununu Amerikalı uzmanlara hazırlattı. Yani Demokrat Parti, Amerikalı'ara — Türkiye'yi nasıl sömürmek istiyorsanız ona göre kanun hazırlayın, dedi. Bu kanunlar şimdi yürürlüktedir.

Türkiye'de yabancı tekeller, işbirlikçi sermayedarlarla ortaklaşa, dışa bağımlı montaj sanayileri kurmaktadırlar. Montaj sanayilerin hamaddeleri, yarı mamul maddeleri emperyalist ülkelerden gelir. Emperyalist ülkeler bun'arı göndermezse montaj sanayileri çalışamaz ve orada çalışan işçiler işsiz kalır. Meselâ harp çıksa, bu sanayiler durur. Montaj sanayi Türkiye ekonomisini dışa bağımlı hale getirmektedir.

Emperyalist ülkeler işbirlikçi ithalatçılar aracılığıyla mallarını Türkiye'ye sokmaktadır. Bu şekilde Türkiy'de bu malları üreten sanayilerin gelişmesi önlenmektedir.

Emperyalist ülkeler, Türkiye'ye «yardım» kılığı altında getirdiği sermaye ile Türkiye'yi soymakta ve kendilerine bağımlı hale getirmektedirler. Meselâ Amerika, kendi ülkesinde buğday fiyatları düşmesin diye fazla buğdayını «yardım» adı altında gönderir. Buğdayın Amerikan gemileriyle getirilmesini ve Türkiye'nin nakliye parasını Amerikan gemilerine ödemesini şart koşar. Türk gemileri bu buğdayı taşıyamaz, biz de bu «yardım» için dışarıya para ödemek zorunda kalırız... Yine Amerika Türk Ordusunu kendi yaptığı silâhlara bağlayarak, harp sanayimizin sönmesine sebep olur. Kırıkkale, Kayseri ve diğer yerlerdeki silâh febrikaları bu yüzden işlemez veya yarı işler durumdadır. Türk Ordusu askerî malzeme bakımından Amerika'ya bağımlıdır. Amerika, bu ... Türkiye'nin Silâhl...

...mızın milli kurtuluşçu şuurunu köreltmeğe çalışmaktadırlar.

Emperyalizm bütün bunları içimizdeki uşakları, işbirlikçileri vasıtasıyla yapmaktadır. İşbirlikçi Adalet Partisi vasıtasıyla emperyalizme karşı çıkan yurtseverleri bastırmaktadır. Amerikan petrol şirketi Aramco, Suudi Arabistan yoluyla Türkiye'deki şeriatçıları, nurcuları beslemektedir. Emperyalizm, işçileri kontrol altında tutmak için kurduğu uluslararası işçl teşkilatlarına Türkiye'deki sendikaları da üye ederek, sendikalarımıza da sızmıştır. Türkiye'de birçok sendika işbirlikçi Adalet Partililerin hâkim...

İLİM ÇİN'DE DE OLSA, GİDİP BULUNUZ.
Hz. Muhammed

Uma Uma Döndük mü Muma

«Zenginin parası züğürdün çenesini yorar» derler. Bugünlerde bakıyorum hep o hesap: kahvede ,evde, gazetelerde, yolda izde konuşulup yazılan hep Demirellerin milyonları. Sakın ha öfkelenip de «Bre Emmi o konuşulmasın bu konuşulmasın, ne konuşulsun?» demeyin. Diyeceğim konuşulmasına konuşulsun ama daha çok düşünülsün, taşınılsın ve kafalar duvarlara çalınsın, «vay ben neyledim de saçı bitmemiş masumun hakkını ele güney yedirdim» diyerek.

Karınca nasıl yazdan kışını düşünürse, oy sahibi vatandaş da memleketin kaderini kimlere teslim ettiğini düşünmelidir. Yoksa uğraş dur : yok kırkbirmiş, yok elliikiymiş, yetmiş ikiymiş... Beş kişi bulunursa hükümet kurulurmuş.. Üç kişi «Hayır» derse hükümet bozulurmuş... Mübarek zaten bozulacağı kadar bozulmuş bir kere... Millete AP'den hiç bir hayır gelmiyeceği bir güzel meydanda, daha ne demeye uğraşırlar anlamam... Anladığım odur ki iktidara ,helâl süt emmiş, çalışkan işçiler, köylüler devrimci aydınlar sahip olsaydı böyle mi olurdu?.

Gazetelerde çarşaf çarşaf çıkaduran şu yazılara bir bakın : 1965'den önce 50 bilemediniz 100 bin lira para sahibi olan ve 1965'de Ankarada 82 lira vergi veren Süleyman Demirel'in kardeşi Hacı Ali Demirel dört yıl içinde 50 milyon lira para yapmış. Tüm Demirel ailesinin bugünkü varidatı 87 milyon lira. Gördün mü dört yıldaki kalkınmayı?

Peki, «bu para bolluğu, bu suyun gözü neresidir?» diye gene de soracak olursanız, cevap : devletin kesesi. Devletin kesesi de nilen şeyi benim senin gibi, köylüler, işçiler ve memurlar doldurur... Ağalar beyler, müteahhitler, aracılar, tefeciler de boşaltır .

Peki bu boşaltma işi nasıl yapılır. Yüzbinlerce lira harcayıp koca bir oteli kızının nişanı için tutan Hacı Demirel'in bu milyonları nasıl bulduğunu AP'li bir milletvekili anlatıyor : Bu Hacı Demirel (nasıl da hacıysa) Ankara tren istasyonuna bitişik, şehrin göbeğindeki 2010 metrelik devlet arazisini sessiz sedasız, açık arttırmasız metre karesi 350 liradan taksitle alıyor. Alıyor ya arsanın metrekaresinin rayiç değeri 2000 lira. Hacı Demirel 702 bin liraya aldığı bu arsayı karşılık göstererek, 8 milyon 400 bini Ziraat Bankasından, 3 milyonu Vakıflar Bankasından olmak üzere 11 milyon 400 bin lira kredi alıyor... Ama 1000 lira kredi için ağlayanlar varmış...

Gördünüz mü «Millete hizmet yarışı» değil mübarek, «milleti ezme yarışı...» Kopar koparabildiğini..

Yalnız bu kadarla kalınsa gene iyi. Son üç yıl içinde Demirellerin bankalardan aldıkları kredilerin bilinenleri 27 milyon 900 bin lira.. Ve şimdiye kadar bu bankalara beş kuruş para ödememişler.

Biz falcı değiliz, fakat durumun böyle olacağını daha başta söylemiş «Aman ha emmiler, yeğenler, dikkatli, tetik durun bu seçecekleriniz kendinden başkasına hayrı olmayan insanlardır» demiştik. «Sakın ha, bu partinin ileri gelenleri Amerikancı kapitalistlerdir, zenginlerdir, fakirin suyunu çıkarıp içmeyi kâr sayarlar. Zenginin hayrı zenginedir» demiştik..

Her yüz köyden 98'inde elektirik yok... 65 bin köyün 40 bin küsüründe içme suyu yok... İşçiler gecekondularında sefil perişanmış... Memurların iki yakası bir araya gelmezmiş... 150 bin kilometrelik köy yoluna ihtiyaç varmış... Bütün bunlara para bulunamıyor. Tabiî bulunamaz hele suyun başını tutanlar bir iyice doysunlar bakalım, millet sabırlıdır, umar, bekler... Atalar «Uma uma döndük mü muma» demişler. Demişler ya, böyle milyonluk aileler Türkiye'yi idare ettikçe mumun fitilinden de beter olacağız... Ta ki millet gözünü açıp, bu talana, bu yağmaya «dur» diyene kadar...

Eninde sonunda olacak olan da budur.. Kalın sağlıcakla.

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

TÜRK SOLU Haftalık Gazete

PROLETER DEVRİMCİLERİNİN GAZETESİ

F A B R

BAĞIMSIZ TÜRKİYE

Bir kaç gün daha geçiyor. İşçilerin büyük kısmı artık grevin bitmesinden yana. Fabrikatör Tanju, işçilere haber yollamış, grevi iki güne kadar bırakırsanız, kimseye bir şey yapılmayacak ve geçmiş ücretleriniz de ödenecek demiş. Mehmet arkadaşlarına bunun bir oyun olduğunu anlatmak istiyor. Ama boşuna. Grevden yana olan işçiler bir köşede toplanmışlar ne yapacaklarını düşünüyorlar. Enver amca damağını şaklatarak konuşuyor,

— Bir kere daha konuşalım onlarla. meseleyi bir kere daha anlatalım kardeşlerimize diyor..

Ama boşuna. İşçilerden biri Mehmet'e geliyor.

— Mehmet arkadaş, diyor, biliyorsun şimdiye kadar hep birlik mücadele ettik. Bundan sonra da beraberiz. Ama bizim gücümüz tükendi. Sendikanın da parası bitti .Analarımız çocukarımız evde aç kaldı. Bu namussuz patronla başa çıkamayacağız. Arkadaşlarla birlikte düşündük, çaresiz grevi bırakmaya karar verdik..

Mehmet sakin bir sesle,

— Oylama yapalım o zaman, diyor, grevi bitirmek istiyenler çoğunluktaysa bitiririz.

Onbeş dakka sonra bütün işçiler avluya toplanmış durumdalar. İşçi kalabalığı hüzünlü bir sessizlik içinde. Herkesin başı öne eğik. Yenilginin ağır yükünü duyuyor herkes üzerinde. Mehmet ,duvarın üstüne çıkıyor. Sessiz kalabalığa bakıyor. Konuşmak istiyor. Boğazına bir şey takılıyor. Dokunsan ağlayacak. O gün her taraf güneşli. Bir bahar havası var ortalıkta, Mehmet en sonunda konuşuyor.

— Arkadaşlar bildiğiniz gibi. bundan bir süre önce.. greve gitmiştik. Patrondan hakkımızı istemek için bu greve başlamıştık. Başlarken de sendikanın parasının az olduğunu söylemiştik. Ama her şeye rağmen greve gitmemiz gerekiyordu. Böylece greve başladık. Ama bugün, gördüğünüz gibi bazı arkadaşlar, grevi bitirmemizi istiyorlar. Kendi bakımlarından hakları var elbette. Şimdi grevi hep birlikte başlattığımıza göre yine hep birlikte oylayacağız. Eğer bitirmekten yana olanlar çoğunluk olursa bitiririz. Şimdi grevı bitirip bitirmeme konusunu oylarınıza sunacağım.

O sırada fabrikanın dışında bağırışlar, gürültüler duyuldu. Herkesin başı o yana çevrildi. Gürültü ve bağırış gittikçe yakınlaştı. Sonra işçiler hep bir ağızdan bağırılan şu sözleri duydular.

— Bağımsız Türkiye, Bağımsız Türkiye!.

— Kahrolsun Amerika. Kahrolsun Amerika!.

İşçilerin arasında bir kıpırdanma oldu. Gelenler çevre fabrikaların işçileri ve üniversiteli devrimci gençlerdi. Bir anda kapılar açıldı. Çevre fabrikaların işçileri ile bizimkiler ve devrimci gençler kucaklaştılar. Fabrikanın avlusu ana baba gününe döndü. Kundura fabrikasından işçi Mustafa, duvarın üstüne fırladı. Kalın, güneşten yanmış kollarını havaya kaldırarak bağırdı,

— Arkadaşlar.. Bir dakka dinleyin.

Herkes sustu. Mutsafa devam etti.

— Grevinzin durumunu biliyoruz. Biz kundura işçileri ve diğer fabrikalı arkadaşlar ve devrimci gençer sizlerin işbirlikçi patrona karşı direnmenizi sağlamak için aramızda para topladık. Bu parayı kabul etmenizi diliyoruz. İşbirlikçilere ve emperyalistlere karşı hep birlikte mücadele e d e r s e k k a z a n ı r ı z. Dayanmak zorundayız. Ayrıca bugün Amerikan emperyalizminin 6. Filosuna karşı, bütün yurtseverlerin katıdığı bir yürüyüş var. Biz bu yürüyüşe gidiyoruz. Siz de yürüyüşe geleceksiniz.

Bir alkış kopıu. Mehmet Duvara yeniden çıktı. Heyecanlıydı.

— Arkadaşlar dinlediniz. Kardeşlerimiz bize yardıma geldiler. Bundan böyle patronun önünde yıkılmayız. Şimdi oylamayı yapıyorum. Grevin devam etmesini istemeyenler..

Sessizlik ve tek bır kol kalkmıyor.

— Grevin devam etmesini isteyenler.

Bütün kollar birden havaya kalkıyor. Enver amcanın buruşuk yüzünden bir yaş damlası aşağı doğru sızıyor. Kolu dimdik havada..

Mehmet heyecanla bağırıyor.

— Şimdi arkadaşlar Amerikan emperyalizmine ve uşaklarına karşı yapılan yürüyüşe gidiyoruz. Taksim'e doğru!.

Güneşli bir gün. Herkes kolkola giriyor. Bağımsızlık marşları ile yürümeye başlıyorar. Herkeste bir çoşku bir heyecan.

— Bağımsız Türkiye, nidaları her yanı inletiyor..

Güneşli bir gün. Bağımsızlık ordusu Taksim'e doğru yürüyor..

Devamı gelecek sayıda

lışırlar. Ülkeyi askerî ittifaklarla, antlaşmalarla bağlarlar Meselâ emperyalist Amerika İran'da petrolleri millileştiren milliyetçi Başbakan Musaddık'ı devirdi ve hapse attırdı. Bugün Yunanistan'daki satılmış hükûmeti kuran ve ona silâh vererek destekleyen Amerika'dır. Önce Japon emperyalizmini, sonra da Fransız emperyalizmini yenen kahraman Vietnam Halkını esir etmeğe kalkan şimdi de bu halkın kurtuluş mücadelesi önünde diz çöken gene Amerikan emperyalizmidir.

Tekeler Türkiye Halkını iliğine kadar sümürmektedir. Türkiye'de emperyalizmin dostları, işbirlikçi sermayedarlarla ağalar, tefecilerdir. **İşbirlikçi sermayedar**, tekelci semayeyle kendi sermayesini birleştiren ve ortak şirket kuran, yahut tekellerin mallarını alıp satan, böylece emperyalist sömürüden pay alan kimsedir. İşbirlikçi sermayedarlar, emperyalizmin şehirlerdeki uşaklarıdır. Ağalar tefeciler de emperyalizmin kasabadaki köylük alandaki ortaklarıdır.

Türkiye'nin kapılarını tekellere açan kanunlar, 2. Cihan Savaşından sonra CHP hükûmetleri ve özellikle Demokrat ...

Kuvvetlerine istediği şekilde kumanda etmektedir.

Tekeller en kıymetli madenlerimizi sömürmektedirler.

Türkiye'de madeni eşya sanayiinin yarısı elektrik makinaları sanayiinin yarıdan fazlası, kimyevi madde sanayiinin yüzde 84'ü makine sanayiinin yüzde 94'ü yabancı sermayedir. Tekeller Türkiye'de yatırdıkları sermayeden elde ettikleri kârları yani Türkiye işçisinin yarattığı değerleri dışarıya kaçırarak Türkiye'nin sanayileşmesini engellemektedirler. Bu önemli sanayi dalları millileşmedikçe, milli sanayi haline gelmedikçe Türkiye kalkınamaz.

Emperyalizmin Türkiye'yi sömürdüğü ve kalkınmamıza engel olduğu açıktır.

Emperyalizm siyasi hayatımıza da hâkimdir. Sermayedarlar ve toprak ağaları vasıtasıyla partileri avucuna almıştır. Barış Gönüllüleri adı altında gönderdiği casuslar devlet dairelerine ve okullara sızmıştır. Bunlar bir yandan halkın zihnini bulandırmağa çalışırlar, bir yandan da Türkiye'nin sırlarını öğrenirler.

Emperyalistler Türkiye'de okullar açmakta, Türkiye'ye ahlak bozucu filimler ve yayınlar göndermekte ve halkı ...

olduğu sarı sendikalardır Emperyalizm, ağalar tefecilerle birlikte, köylüyü özgürleştirecek olan toprak reformunun yapılmaması için direnmektedirler. Köylüyü sömürü ve yoksulluk altında tutmaya çalışmaktadır.

EMPERYALİZM VE UŞAKLARINA KARŞI BİRLEŞELİM VE DÜŞMANI YURDUMUZDAN KOVALIM!...

Türkiye'nin kalkınması ve Türkiye Halkının yüzünün gülmesi için emperyalizm — işbirlikçi sermayedar — ağa, tefeci hâkimiyetinin kırılması gerekir. Türkiye Halkının emperyalistleri ve uşaklarını yurttan kovup kendi Milli Demokratik İktidarını kurması gerekir. Milli Demokratik İktidar, işçinin, köylünün, esnafın, zanaatkârın, öğretmenin arkasız memurun, askerin, bütün halkın kendi demokratik iktidarıdır. Bu, emperyalizmin sahte demokrasisi değil halkın gerçek demokrasisidir

Fakat emperyalizm ve uşakları git deyince gitmezler. Sömürüyü devam ettirmek için herşeyi yaparlar. Emperyalizme ve onun uşaklarına karsı mücadele çetindir, ama halk bir kere birleşip düşmanı kovmağa azmederse kimse onu durduramaz.

İşçinin grev boykot yapması, fabrikayı işgal etmesi, köylünün ağanın toprağını işgal etmesi ve tefeciye karşı teşkilatlanması, öğretmenin gerici müfettişlere ve öğrencinin gerici hocalara karşı mücadele etmesi düşmanı zayıflatır, yüreğine korku salar. Düşmanı kesinlikle alaşağı etmek için BÜTÜN HALKIN ELELE VERİP AP İKTİDARINA, GERİCİ GÜÇLERİ, AMERİKAN EMPERYALİZMİNE KARŞI MÜCADELEYE GİRMESİ VE İKTİDARI ALMASI GEREKİR.

Bütün dünya halkları emperyalizm ve gericilere karşı mücadele ediyorlar. Bütün Asya, Afrika, Latin Amerika halkları uyanıyorlar ve emperyalizme darbe üstüne darbe indiriyorlar. Sosyalist ülke halkları da bu haklı mücadeleyi destekliyorlar. Emperyalizm çökmeğe gitmektedir. Dünya halkları emperyalizme son darbeyi vurmağa ve sömürüsüz, barışcı yeni bir dünya kurmağa hazırlanıyorlar.

Türkiye Halkı da kendi kurtuluşu için bu haklı mücadeleyi vermektedir, ve ergeç zafere ulaştıracaktır.

D U Y U R U

TÜRKİYE KANTİN İŞÇİLERİ SENDİKASI TÜZÜĞÜ

Madde 1— Sendikanın adı Türkiye Kantin İşçileri Sendikasıdır. İşkolları yönetmeliğinin 32. ve onunla ilgili işkollarında faaliyet gösterir.

Madde 2— Sendikanın merkezi Ankara'dadır.

Adresi : Adakale Sokak 28/1 Yenişehir — Ankara

Kurucular :

Mevlut Karakaya, Ali, 1939, Kütahya, TC Garson
Hayati Kavak, Necip, 1951, Kars, TC, Garson
Zeynel Arca, Mehmet, 1934, Yozgat, TC. Garson
İlhami Akkaya, Ebubekir, 1950, Kayseri, TC. Garson
Nejat Kan, Osman, 1947, Eskişehir, TC. Garson
Sabri Özçelik, Hasan 1943, Erzurum, TC. Garson
Hambel Karabulut, Aslan, 1945, Kars, TC. Garson

—DUYURU—

Emperyalizmin uşakları tarafından kahpece kurşunlanarak öldürülen devrimci kardeşimiz BATTAL MEHMETOĞLU'nun ailesine, bütün halkımızı yardıma çağırıyoruz.

Adres : İnsaf Mehetoğlu

Ziraat Bankası — Yenişehir Şubesi
ANKARA

Hesap Numarası — 45428

Hakkari Köylüsü Hastaneye alınmıyor

Mesut Ertaş Hakkâri'den bildiriyor •

Büyük zorluklarla, hastalarını bir an evvel doktora yetiştirmek için, soğukta, günlerce kızak üstünde şehre gelen Hakkâri Köylüsü Devlet Hastahanesine kabul edilmemekte ve bakılmamaktadır. Milyonlara mâl olan Hakkâri Devlet Hastahanesi Dr. Dilek Tok ve Dr. Oğuz Ertekin tarafından özel otel durmuna getirilmiştir.

Dr. Dilek Tola ve Dr. Oğuz Ertekin, hastaları babalarının çiftliğinden ırgat kovar gibi kovmaktadırlar. Şehrin 15 km. uzağındaki Otluca Köyüne doktor gitmemekte ve hastalar ancak kızak üstünde şehre taşınmaktadır.

Çocuklarını doktora götüren Sadullah ve Recep adlı iki kardeş, kendilerine ne olduğunu sorduğum vakit, «Beyim biz, doktor istedik gelmedi, gelme dedi, araba istedik vermedi. Mecburuz hastaları bu şekilde şehre götürmeye» cevabını verdi.

Böyle pek çok hasta vardır. Ölüm halinde kızak üstünde doktora taşınan. Yine pek çok şehir vardır, Hakkâri gibi kenara atılan; açlığın, hastalığın, bakımsızlığın hüküm sürdüğü, Hakkâri Köylüsü artık bütün yolsuzluklara, haksızlıklara Dur diyor ve sesleniyor, bizi sevenlere sevmeyenlere, isteyenlere istemeyenlere,

«Bilmezlikten değil,
Fıkarahktan
Pasaporta ısınmamış içimiz
Budur katlimize sebep suçumuz
Gayri eşkiyaya çıkar adımız
Kaçakçıya,
Soyguncuya,
Hayına......»

—— 0 ——

Gençlik ant içti

Baştarafı Sayfa 1 'de tuluş Savaşı'nı yürüttüğü Meclis Binası önüne aktı. Burada hep birlikte İstiklâl Marşı söylendi, Türk bayrağı çekildi. Devrimci gençler hep birlikte Türkiye halkının meclisi olarak Mustafa Kemal'in meclisini tanıdıklarını, sahte demokrasinin yatağı şimdiki meclisi tanımadıklarını halka ilân ettiler. Meclisin balkonuna çıkan bir genç Mustafa Kemal'in Millet Meclisi adına şu kararnameyi okudu.

1 — Yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi sömüren bütün yabancı şirketlerin ve yabancılarla işbirliği yapanların mallarına halk yararına el konulmalıdır.

2 — Toprak ağalığı ve tefecilik ortadan kaldırılmalı ve ağaların toprakları yoksul köylülere dağıtılmalıdır.

3 — Yurdumuzun bütünü Amerikan askeri üslerinden ve tesislerinden ve bütün Amerikan askerlerinden ve casus «Barış Gönülüleri»nden temizlenmelidir.

4 — Amerikan boyunduruğunu kıracak ve gerçek demokratik iktidarı yaratacak olan DEVRİMCİ İŞÇİ — KÖYLÜ İKTİDARI kurulmalıdır.

Binlerce genç kararnameyi havaya sıkılı yumruklarıyla

Elazığ

(Baştarafı S. 1 de)

lanmaktadır.

Sendika başkanı Mehmet Fırat bize grevin niçin yapıldığını şöyle sıraladı :

1 — Ağustos 1969 günü yapılan toplu iş sözleşmesinin uygulanmaması.

2 — İşçi ücretlerinin zamanında ödenmemesi, (1970 yılı Ocak ayı dahil ücretler ödenmemiştir.)

3 — İşverenin hafta tatili çalışmalarında, 931 sayılı kanun hükümlerine uymaması, ayrıca işçiyi zor kullanarak çalıştırması,

4 — Senelik izinlerde peşin ödenmesi gereken ücretlerin peşin ödenmemesi,

5 — İşverenin toplu sözleşmelerde kabul edildiği halde fabrikada bir çay ocağının açılmasını engellemesi.

6 — İşçi sağlığını koruyacak tedbirlerin alınmaması,

7 — Disiplin kurulunun kararlarına uyulmadan işçilere keyfi cezalar verilmesi,

Ote yandan Elazığ Devrimci Gençliği bütün gücüyle işçilerin yanında olduğunu bir bildiriyle halka duyurmuştur.

Elzığ'da işçilerin ilk defa böyle başarılı bir grevi sürdürmeleri halk tarafından sevinçle karşılanmıştır. Halk işçilere destek olmaktadır.

İşvereni dize getirene kadar süresiz grevde kalacaklarını bildiren işçiler, halkın ve

TOPLUM POLİSİ

(Baştarafı S. 1 de)

den ele dolaştı. Mektuplar yağmaya başladı. Bunlardan bazılarını yayınlıyoruz :

«Bir toplum polisi arkadaşımızın gazetenizde yaptığı açıklamaya bizler de tamamen katılıyoruz. Bizleri bu bozuk düzenin koruyucusu bilenlere şunu hatırlatalım: Biz çoğu gecekondularda oturan polisleri artık kardeşlerimize karşı kullanamazsınız. Bize bir çok gerçeği anlatan devrimci polis enstitülü arkadaşlara selâm.

Bağımsız Türkiye diyen gençliği cop vuracak adamı bulamayacaksınız. Dâvâmız aynıdır, kalbimiz birdir. Halk evleri gecesinde bize İşçi — Köylü gazetesi veren genç kardeşimizin dediği gibi, biz bir birimizi kırarken Amerika iligimizi kırarken Bizi bize düşman edenlere karşı birleşelim.

Bir iki söz de bizlere, gazetenizde çıkan yazı üzerine, «aramızda bunu yazacak kimse yok diyen bazı âmirlere söyleyelim: Aramızda çok milliyetçi ve devrimci var. Amerikan koruyucusu olmaktan utanan var. Eğer fazla koruşur, ve baskı yapmaya kalkarsanız, mitinglerde verdiğiniz emirleri açıklamak için istifa ederiz. İster misiniz?

Biz bu mektup için yürek birliği eden bir gurup toplum polisi, sendika kurmak hakkımızın tanınmasın istiyoruz. Bizi gençlere cop sallayan robot sananlara yeter diyoruz.»

Eğer bu söylediklerimiz de bazılarının aklın başına getirmediyse ilk mitingte neler olacağın birlikte görürüz.

Robot değiliz biz, bizim de vatan aşkını bilen yüreğimiz emparyaliste karşı dövüşecek bileğimiz var.

Yaşasın Bağımsız Türkiye.»

İKİNCİ MEKTUP

«Toplum Polisi olarak o arkadaş az bile yazmış, İşçi — Köylü gazetesinin bu sayısını elden ele gezerken görmeliydiniz. Âmirlerimizin hallerini görmeliydiniz. Ben bu durumu çok ızamandır düşündüm. Bazı arkadaşlarıma da açıldım, anlattım. Enstitü boykotunda biz de boykot yapmaya karar verdik. Ancak tatbik edemedik. Daha doğrusu teşkilâtımız, sendikamız olsa bu işi hallederdik. Benim gençler

BİR KÖYLÜ ÇOCUĞU POLİS DAVASINI ŞİİRLE ANLATIYOR

Anadolu çocuğu dağ gibi heybet,
Yer Eskişehir, doğurana rahmet
Adı Hasan, adı Kemal, adı Mehmet.
Evine girmiyor bir gram bile et.
Gelmiş boğazıma oturmuş Amerika.
Gavura uşaklık eden hain tabaka,
Gençliği, İşçisi, Köylüsü olmuş omuzdaş,
Yoksul, gariban durma, yürü kardaş.
Sen gençsin, sen işçi ve de sen köylü.
Eskişehir — Porsuk kıyısı ben de bir köylü.
Sen gençsin ,ben polis, ve de bir köylü.
Bağımsızlık için omuz omuza..

Toplum polislerinden gelen mektuplar işte bunlar. Yazdıkları hep gerçek.

Gerçeği haykırmak iyi bir şey. Ama sadece gerçeği haykırmak neyi halledecek! Gerçek yolunda mücadele edersek sonuca varırız. Bütün toplum polislerine doğru düşünceyi yaymak, toplum polislerinin içindeki devrimcilerin ilk görevidir.

AP iktidarının eli kanlıdır. Yüzü kara. Milletvekili transfer ederek, satın alarak, iktidarda zor duruyor.

Polisleri, kendi sömürüsünü devam etirmek için sanki bir uşakmış gibi kullanmaya kalkışıyor.

Eğer ekmek parasıdır diye bir polis haksızlığa, zorbalığa göz yumarsa, âlet olursa haram olsun o ekmek. Yuh olsun böylelerine.

Düşünün yoksulların gecekondularını yıktırmaya gidecksin. Evini başına yıktırmak için. Köylünün topraklarına el koyan ayağa karşı mücadelesinde köylüye cop sallayacaksın. İnsafsız patronların sömürüsüne karşı çıkan işçilere kurşun sıkacaksın. Yurtsever gençliğe saldıracaksın soplayacaksın kurşunlayacaksın.

Bütün bunları ekmek parası diye yapacaksın olmaz böyle şey.

Devrimci toplum polisleri bütün arkadaşlarınızı uyarın. Onların arasındaki halk düşmanlarıyla mücadele edin.

—— 0 ——

Diyarbakır

Kendi mesleki sendikanızı kurmak için aranızdaki birliği güçlendirin. Kanunsuz emirlere uymayın, Unutmayın geçmişi.

27 Mayıs öncesi 28—29 Nisanlarda gençliği kurşunlatan polis âmirleri ne oldular şimdi? Lânetle anılıyorlar.

Yarın durum farklı olmayacaktır.

Manisa gençliği

(Baştarafı S. 4 de)

etmeleri için bir yurt yaptırma kampanyası açtılar. Bütün Manisa halkının pamuk üzüm ve tütün gibi ürünlerinin her kilosuna kesilen kuruşlarla 1965 yılında Ankara'da bu yurt yapıldı. 690 bin liraya yapılan bu yurdun her taşında Manisalı emekçilerin alın teri bulunuyordu. 1965 yılında yapılan bu yurdun başına, işbirlikçi AP iktidarı, mütevelli heyeti adıyla 5 kişilik çıkarcı ve soyguncu bir gurubu oturttu. Bu heyet Manisa halkının emeği ile yapılan yurdu kiraya vermeye başladı. Bu soygunu devam ettirebilmek için de derneğe kendileri gibi soyguncuları doldurdular.

Fakat bu soygun Manisa gençliğinin gözlerinden kaçmadı. Mücadeleye giriştiler. Derneğin Ankara, İstanbul ve İzmir şubeleri devrimci gençlerin eline geçti. Genel Merkezi soygunculardan temizlemek için bütün Manisa gençliği Manisa'ya geldi. İşbirlikçi iktidarın adamları bu durumda ne yapacaklarını şaşırdılar. Kongreyi ertelemek istediler fakat başaramadılar. Seçimi devrimci gençler büyük farkla kazandılar. Bunun üzerine AP'li vurguncular kahveleri dolaşarak Manisa halkını gençlerin üzerine saldırtmak istediler. 10 - 15 kişilik bir gurup toplandıysa da bunlar gençlere saldırmaya cesaret edemediler..

Gençler marşlar söyleyerek Manisa'dan üniversitelerine döndüler.

—— 0 ——

Zindanlar

Baştarafı Sayfa 1 'de makta, işçi ve köylülerle sıkı bağlar kurmaktadırlar. İşbirlikçi içtidar ve emperyalistler bundan korktukları, Amerikan emperyalizmine karşı yurdun her yanında kabaran dalganın eninde sonunda kendilerini ezeceğini bildikleri için devrimci gençliğe baskı

Trakya'da Köylüler Mücadelede

Baştarafı Sayfa 1 de teği ile yeniden yürüyüşe karar veren köylüler şehre indiler. Yürüyüş için bildirim verdiler. Çiftlik beyleri ve onların yardakçısı emniyet teşkilâtı bu yürüyüşü de önlemek için harekete geçti. Emniyet Müdürü bildirim vermeye gelen köylüleri tehdit etti. Halkı tehdit eden bir Emniyet Müdürünün, halka değil, ağalara beylere hizmet ettiği ortadadır.

MÜCADELENİN TARİHİ

Kaşıkçı köylülerinin mücadelesi eskidir. Onlar yıllardan beri beylere karşı, onların haksızlarına karşı mücadele vermektedirler.

Kaşıkçı köylüleri 93 harbinde Bulgaristan'dan göçerek, Taşomurca Çiftliği ile Ahmedikli Çiftliğinin arasına düşen topraklara yerleşmişlerdir. Tekirdağ'a bağlı ve iki bini aşkın nüfuslu olan bu köyün etrafında Taşomurca, Selçuk, Karansıllı, Dedecik, Generli, İsmailli, Kazandere ve Ahmedikli köyleri bulunmaktadır.

Kaşıkçı'lılar ilk olarak bugün köyün doğusuna düşen Ahmedikli Çiftliğinin toprakların satın alarak, 1957 de işlemeye başladılar. Ahmedikli Çiftliğinde çalışan köylüler ve sonradan buraya yerleştirilen göçmenler bu topraklar üzerinde anlaşmazlığa düşerler. Ta o zamandan bu yana bu anlaşmazlık mahkeme yoluyla giderilmeye çalışılır fakat bir türlü sonuçlanmaz..

27 Mayıs 1960 öncesi DP iktidarı türlü yollarla Kaşıkçıya ait toprakların bir kısmını Ahmedikliye vererek hem onların oylarını alabilme, hem de topraksız köylüleri birbirine düşürme plânı uygulamıştır. Aynı oyun şimdi de oynanmaktadır. Bir yandan Ahmediklilerle mahkeme kapılarında çekişen Kaşıkçı köylüleri, öte yandan da hazineye ait toprakları gasbetmeye çalışan Taşomurca Çiftliği sahibiyle mücadele ederler.

Taşomurca'da, topraksız ve az topraklı köylülerin yanısıra, tahminen yedibin dönümlük bir çiftlik vardır. Adı Omurca Çiftliğidir. Çiftlik sahibi Tayip Bey. 1924 de Encümen Azası iken, Vilâyetten bir hudutname çıkartır. Bu hudutnamenin içinde, çiftliğe ait topraklardan başka, Taşomurca köylülerinin böğürbörçük toprakları ve 4000 dönüm kadar da «Ruzağılık» (mera) yer almaktadır.

Daha sonra o zamanki çiftlik sahibi Neriman Sezer ile Kaşıkçı arasında ilkin 1950 yılında bir sınır tesbit edilir. Fakat önce yaklaşık olarak 300 sonra da 60 dönümlük bir sınır kaydırması yapılarak, köyün içine doğru adım adım kayılır. Neriman Sezer Kaşıkçı merasından başka Taşomurca köylerine ait olan 1000 dönümlük bir meraya da el koyar.

ÖLÜRÜZ DE VERMEYİZ TOPRAĞIMIZI

12 Şubat 1970 tarihinde bu toprakları 65.000 liraya kiralayan Selçuk köylü ağası, iki uzman ve jandarmalarla birlikte sürmeye gelir Fakat «Ölürüz de sürdürmeyiz» diyen köylülerin kadınıyla erkeğiyle yiğitçe direnmesi karşısında çekip gitmek zorunda kalırlar.

Trakya da mücadele yalnız Kaşıkçı ve Taşomurca'da değil.. Değirmenköy, İsmailli, Karansıllı ve daha yüzlercesinde sürüp gidiyor. İsmailli köylerinin başına da Hacılı Çiftliği belâ.. Ama köylüler, burada da «Ölürüz vermeyiz toprağımızı» diyorlar. Burada da mücadeleye kararlı köylüler. «Toprağımız giderse perişan kalacağız ama yağma yok, biz çoluk çocuğumuzun rızkını kaptırmayız kolay kolay. Ya canımızı alacaklar ya da toprağımızı..» diyen köylüler elbetteki ağalara rahat soluk aldırtmayacaklardır.

BANKA KREDİLERİ TEFECİNİN CEBİNE İNİYOR

Başka bir derdi daha var köylülerin. Onu da içlerinden biri şöyle dile getiriyor: «Ziraat Bankasından bize kredi verecekleri zaman, Rıfat Dortyanlı'dan yem almamızı şart koşuyorlar, yoksa vermiyorlar. Bu adam köylü ile yem sanayii arasına girmiş soyguncunun tekidir. Gündöndüyü elimizden 120 kuruşa alıp, 260'a satarlar ki hiç sormayın. «120'ye alıp 260'a satanlar çok, köylümüzün başında.. Onlara karşı da birleşmek gerek.

Bir avuç toprağa sıkışıp, beylerin tarlalarında ırgatlık yapanların birleşmesi ama mutlaka birleşmesi gerekti. Yoksa, yıllarca böyle ezilmenin önüne geçilemez. Birleşelim ki güçlü olalım, güçlü olalım ki hakkımızı alalım.

Devrimci gençler köylülerin mücadelelerinin yanında yer alıyorlar, onlara yol gösteriyorlar. Ağalar ve soyguncu

Nallıdere köylüsü

(Baştarafı S. 4 de)

cesine kadar durum böylece sürüp gitti. Bir gün köye bir ağa geldi. Köy muhtarıyla birlikte dörtbuçuk dönüm bir tarlayı ortaklaşa aldılar. Ama ağa, toprağı kendi üstüne tapulattı. Daha sonra doksan dönüm arazi daha aldı. Ve böylece köye el attı.

Köyün merasını kendine alabilmek için zorbalığa başvurdu. Köyün çobanını öldürttü. Açılan dava örtbas edildi. Suçlusu bulunamadı. Köylü sindirildi.

Ağa da koca merayı yalnız kendine bağladı. Altı aylığını yirmi bin liradan kiraya veriyordu. Merada bekçiler dolaştırıyordu. Koyunların bütün gelirlerinden pay alıyordu. Ustelik bir kuruş vergi vermiyordu.

Artık köylünün canına tak etti bu durum. Çünkü ormanları geliştirmek için köylünün elindeki toprak teraslanmak uğramıyormuş. Bir kere uğrayacak olmuş bakmış köylü hep birlik güçlü. Geri gitmiş.

Köylüler bu mücadelede haklıdırlar.

Toprak üzerinde çalışan insanlarındır. Toprağı kim işliyor, onun üzerinde hayvan otlatıyorsa toprak onlarındır. Nallıdere köylüleri aralarındaki birlik ve dayanışmayı sağlamlaştırmalı, topraklarını kimseye kaptırmamalıdırlar.

—— 0 ——

Karadeniz ekicisi

Baştarafı Sayfa 1 'de

dır. Tüccarlar, çorbacılar bizi bölmek parçalamak için uğraşıyorlar. Biz onların bu oyununa gelmeyelim. Tütün Ureticileri Sendikasını kuralım ve bu Sendikayı destekleyelim.»

Devrimci gençlerin ve köylülerin kaynaşmasından tela

sesle kabul etti.

YAŞASIN İŞÇİ — KÖYLÜ İKTİDARI!.

——— 0 ———

Şiar Yalçın

(Baştarafı S. 1 de)

cılar Kurulu'nun bir Bölümü tarafından savcılıktan çıkarma kararı alınmıştır. Şiar Yalçın, Kurul Başkanı ve bir üyenin katılmadığı ve bir oy farkla alınan karara itiraz etmiştir.

Bugüne kadar ağaların, tefecilerin, halk düşmanlarının baskılarına boyun eğmeden görev yapmış olan Şiar Yalçın'a, Koyulhisar Savcısı iken mütegallibe takımının tuttuğu kiralık katiller kurşun sıkmışlardı. Şiar Yalçın'ı öldürmek istiyenler belli kişiler oldukları halde haklarında hiç bir takibata girişilmemişti.

Hakında 22 soruşturma açılan Şiar Yalçın için, bütün bu soruşturmalar sonunda takipsizlik veya men'i muhakeme kararı verilmiştir. Hiç bir suçu olmadığı halde Şiar Yalçın'la uğraşılmasının sebebi, halkın dostu olan bir savcıya gözdağı vermek ve bütün savcıların ve adliye mensuplarını tehdittir.

devrimci gençliğin de katıldığı toplantılarda millî oyunlar oynamakta ve eğlenceler düzenlemektedirler.

Bu grevin Elağız'da başka iş sahalarında çalışan işçilere örnek olması beklenmektedir.

——— 0 ———

Işçi Köylü iktidarı

(Baştarafı S. 1 de)

de verecektir.

AP iktidarı şimdi yeni oyunlar tezgahlamaktadır. Halkımızın en devrimci en yiğit güçlerini, gruplarını ve insanlarını tecrit etmek için bir saldırıya geçmek üzeredir. Bütün iftiralarını üzerimize yağdırmak için elinden geleni yapacaktır. Her türlü tertiplere başvuracaktır. Uyanık olalım. Bir an için emperyalizmin ve işbirlikçilerinin zorba rejimi altında yaşadığımızı unutmayalım.

• Emperyalizmi ve işbirlikçilerini tecrit edebilmek için, devrimci halk yığınlarını birleştirebilmek için çalışalım. İşçilerin, köylülerin ve bütün halkın devrimci cephesini kuralım. İşbirlikçileri bu cephenin karşısında güçsüz bırakalım. Ona son darbeyi vurmak için olanca gücümüzle mücadele edelim.

onların düşmanı olayım? Ama nedense gençler bizi hep aynı koyup aynı boyaya sokuyorlar. Olmaz ki. Bizim de içimizde yok mu? Kötü olanımız var! Hatta eski kabadayılar bile var. Ama bizim gibi düşünenler de var. Bana göre bu iş böyle yürümez. «Gençlere öyle vurunuz ki bir daha yürüyüş yapmasınlar, rahat ederiz diyen şefler de var, dersem inanın bana. Tekrar edeyim, o arkadaş az yazmış, Onun gibi düşünen çoğuz. Ama birbirimizi bile tanımıyoruz. Sendikamız değil, lokalimiz bile yok.. Dert çok. Kusura bakmayın tebrik zarfıyla attık.»

ÖZÜR

Yazıların çokluğu dolayısıyla bu sayımıza İŞÇİ KÖYLÜ POSTASINI koyamadık.

Gelecek sayımızdan itibaren mektupları yayınlamaya devam edeceğimizi bildirir özür dileriz.

IŞÇI — KÖYLÜ

olayları

(Baştarafı S. 1 de)

Tek suçumuz geri kalmış bir ü'kenin çocukları olmamız ve emperyalizmin ne olduğunu bilmemizdir.»

Böylece Diyarbakır olayının içyüzü iyice açığa çıkmaktadır. Diyarbakır olayı işbirlikçilerin ve toprak ağalarının iktidarının, halkımızın devrimci mücadelesine karşı yeni bir tertibinden başka bir şey değildir. Devrimci 11 genç Filistine giderek orada Filistin halkıyla birlikte emperyalizme ve İsrail'in siyonizmine karşı dövüşmüşlerdir. Yurda dönerken yakalanan gençlerin bu davranışı halkımıza bir suçmuş gibi gösterilmek istenmektedir. Oysa suçlu olanlar ortadadır. Suçlu olanlar, halkımızın gencecik evlatlarını, emperyalistlerin çıkarları için Kore halkının üzerine gönderen ve halk çocuklarının yok yere hayatlarını vermelerine sebep olanlardır. Suçlu olanlar yurdumuzu emperyalizme peşkeş çekip, halkımızı insafsızca sömürenlerdir. Suçlu olanlar halkımızın devrimci mücadelesi karşısında iflasa sürüklenen işbirlikçi iktidarın mensuplarıdır.

lar yapmakta, onları kurşunlamakta, hapsilere atmaktadırlar.

Türkiye Devrimci Federasyonu eski Başkanı Yusuf Küpeli ve arkadaşları dört aydır Ankara'da hapistedirler. Yusuf Küpeli ve arkadaşları bu süre içinde mahkemeye çıkarılmamışlardır. Ellerinde hiç bir delil bulunmayan işbirlikçiler, Yusuf Küpeli ve arkadaşlarını, mahkemeye mümkün olduğu kadar geç çıkarmaya çalışmaktadırlar. İstanbul'da Deniz Gezmiş ve Cihan Alptekin iki aydır sebepsiz olarak hapiste tutulmaktadırlar.

En son olarak da TDCF Genel Başkan Atilla Sarp halkımızın menfaatlerini savunduğu bir bildiri dolayısıyla tutuklanmıştır.

Ama, Amerikan emperyalistlerinin, işbirlikçilerin ve toprak ağalarının bu çabaları boşunadır. Halkımızın devrimci mücadelesi, devrimci gençleri hapislere atmakla, halkımıza zülum yapmakla durdurulamaz. Bağımsızlık mücadelesi dalga dalga yayılıyor. İşbirlikçilerin köhne iktidarı sallanıyor. Ne yapsalar boşuna. Devrimcilerin inancı çelikten. Halkımızın devrimci mücadelesi çığ gibi...

üzere alınınca hayvanlarını otlatacak yer bulamadılar. Bunun üzerine köylü on gün önce birlik oldu ve mücadele için karar aldı. Herkes namus sözü verdi. Köy gençleri çok ateşliydiler, öne atıldılar.

Koca çayırın ortasına bir ağıl kurdular. Hayvanlarını sürdüler. Otlatmaya koyuldular. Ağanın kiracılarını da sürdüler ötelere...

Şimdilerde pek jandarma şa kapılan işbirlikçi iktidar ne yapacağını bilememekte, tüccarın yüreği korkudan gümbürdemektedir. İnsafsız sömürüye karşı birleşmek mücadele etmek gerektiğini her geçen gün daha çok kavrayan köylüler bu yoldaki çabalara katılmaktadırlar. Bütün üretici köylüler, tütün, pamuk, üzüm incir buğday, hepsini üreten Türkiye köylüleri bütün Türkiye çapında örgütlendikleri ve mücadeleye giriştikleri an kurtuluş yolunda önemli bir adım atılmış olacaktır. Ege'li üreticiler devrimci gençlerle omuzomuza olup tüccar takımıyla mücadele ettiler kurtuluş bayrağını açtılar. Şimdi sıra Karadenizli kardeşerimizde.

tüccarlar, gençlerle köylülerin birliğinden çok korkuvorlar. Korktuklarındandır ki, gençlerin ardından köylerin içine kadar jandarma salıyorlar. Halkın haklı mücadelesini ve mücadeleye ışık tutan devrimcileri engellemeye çalışmanın geçer akçe olmadığını tarih defalarca ispatlamıştır.

BÜTÜN KÖYLÜLER! Zalim ağalara ve onların iktidarına karşı birleşelim!

BÜTÜN İŞÇİLER, MEMURLAR, DEVRİMCİ GENÇLER, DEVRİMCİ ÖRGÜTLER BÜTÜN YURTSEVER Trakya köylülerinin mücadelesi hepimizindir. Köylülerin mücadelesine var gücümüzle omuz verelim!..

Işçi Düşmanı AP Mebusu

(Baştarafı S. 4 de)

kili oldu. Işveren tarafına döndü, daha dün işçinin arasından çıkan bu zatın bugün işçiyi hakir görmesini kınıyoruz.»

Işçiden yana çıkan Hür - Men sucat Sendikasının bildirisi işçiler birliğe çağırıyor. Bütün Türkiye çapında hızla gelişen işçi sınıfının devrimci hareketi satılmış sendikacıların ve işbirlikçilerin yüreğine korku salmakta. hareketin içinden yeni ve devrimci işçi liderleri çıkmaktadır.

DEVRİMCİ HALKIMIZA DUYURU

Amerikan emperyalizmi ve işbirlikcilerine karşı devrimci eylemlerinden dolayı cezaevinde yatmakta olan yirmi beş arkadaşımız için «devrimci dayanışma kampanyası» açılmıştır .Yardım etmek görevimizdir.

TÜRKİYE DEVRİMCİ GENÇLİK FEDERASYONU
GENEL BAŞKANLIGI

Bağışlarınızı T.C. Ziraat Bankası Kızılay Şubesi 21670 nolu hesapn umaramıza yatırınız. Ayrıca bağış miktarı ve harcamalar ilan edilecektir

Ali Eralp

Doğurgan toprakların ova ova, yayla yayla bölnnüp ağalara, beylere verildiği ,boşalan tahtları şehzadelerin sabırsızlıkla gözlediği bir çağdı. Bundan 626 yıl önceydi. Osmanlı ülkesinde, Edirne dolaylarında, Simavna derler bir yer vardı. Bir gün o yerlerde topaç gibi bir oğlan çocuğu dünyaya geldi Adını BEDREDDİN koydular.

Gel zaman git zaman derken, aylar dolup yıllar tamam oldu. Devran döndü, parmak kadar çocuk büyüdü, gözleri ışıl ışıl bir delikanlı oldu. Gördü ki ağalar, beyler, kadılar en bitek toprakları yurt edinmiş, sefa sürrerler. Gördü kı sahte din adamları harama uçkur çözüp, zengin konaklarında yiyip için, zengin dilinden duâlar okurıar. Osmanoğulları ise şallar, şaraplar, cariyeler arasında «Binbır gece Masalları yaşarlar. Bu durum karşısında Bedreddin :

«Bu zaman kötü zamandır, bu devran kötü devrandır. Türkülerin yanık yanık, çığlık, çığlık çağrıldığı köylülerin, emekçilerin alın terinin, göz nurunun bey ağa sofralarında, zengin konaklarında bölüşüdüğü zamandır..» diye düşüncelere dalar. Düşündükçe kendinden geçer. Gam deryasını boylar. Geceleri gözüne bir damla uykugirmez olur. Sonunda duramaz da düşer yollara.

O yıllarda, şehirlerden Bursa şehrinde, Kadı Mahmut derler bir bilgin kişi yaşardı. Osmanlı ülkesinde ününü, irfanını duymayan kalmamıştı. Bedreddin gidip bunun önüne diz çöktü. Günlerce, aylarca dinlenmedi, durmadı, okudu, öğrendi. Gözünün nuru küllendi, içinde yanan bilim ateşi küllenmedi. Bedreddin'in içine bir şavk düşmüştü ki sormayın, yalım yalım yakıp kavurur. Bu yüzden orada da daha fazla duramayıp, nice ulu, ulema kişilerin kapısını aşındırdı. Sonunda Ahlâtlı Hüseyin derler bir yüce tasavvur ermişinin dergâhına bağlandı. Bu Ahlâtlı Hüseyin bir derya ,bir denizdi. Dağa taşa hükmü yüyürür, kurda kuşa sözü geçerdi. Onu tanıdıktan sonra Bedreddin büs bütün esrikleşti. Dünya malı gözüne kara gözüktü. «CANI DOST YOLUNA VERMEK GEREK İNSANLARIN İNSANLARA KULLUĞUNA SON VERMEK ...GEREK» deyip, yarı deli yarı savruk, bir lokma bir hırka ,yoksul insanların arasına karıştı. Ağa sömürüsünden, bey, kadı soygunundan kaçanlar, ezilenler, hor görülenler Bedreddin'in yöresine toplandılar. Gönülden bağlanıp ona, «ŞEYHİMİZ» dediler.

Ne ise, yine gel zaman git zaman derken, aradan gün geçti, ay geçti, Şeyh'in yo u bir gün, İzmir yakınlarında Tire derler bir kasabaya düştü.

Bu zaman, Osmanoğullarının Rumeli'de at oynatıp, kılıç şakırdattıkları bir zamandı. Bu zaman, saz benizli çocukların açlıktan bağıra bağıra ödükleri eri bir zamandı. Bu zamanda erkeklerin yüzleri susuzluktan çatlamış topraklar gibi, kadınların memeleri kurumuş üzüm taneleri gibiydi. Sözün kısası, kıssadan hissesi bir uğursuz yeldi. Osmanlı ükesinde savrulan, bir sinsi ölümdü dağ başlarında, yoksul kulübelerde salınan. Amma Bedreddin'in dilinde söylenen bir kardeşlik türküsü, bir dostluk türküsüydü. Şöyle diyordu o fıkara dostu :

«Brahman, Mecusi, müslüman bunların tümü Tanrı önünde birdir, kardeştir. Bizleri birbirimize düşürüp savaştıranlar, kanlarımızın oluk oluk akmasına sebep olanlar, beşikteki bebelerin, yetmişlik dedelerin boynunu vurduranlar, gününü gün edip, konaklarda, şatolarda keyf çatanlardır. Onların tek istedikleri şey malı, mülkü, hanı - hamamı, iki katına, on katına çıkartıp, siz yoksul insanları da kendilerine köle saltanat sürmektir...»

Şeyh Bedrettin'in bu konuşmaları kulaktan kulağa duyulup, adı sanı yedi iklim, dört bucağa yayılırdı. Papazlar bile onun bütün insanların kardeş olduğunu yayan fikirlerine saygı duyarlardı.

O yıllarda Tire kazasında, BÖRKLÜCE, MUSTAFA derler bir yiğit yaşardı. İnce, uzun boylu, çatık kaşlı olup, mertliği dillere destandı. Dağ taş karanlık, aydınlık, demez, güçlü zorlu bilmez, kimsenin hakkını kimsede koymaz, sözün kısası, yoksul dostu bir cesur kişiydi. O dahi Bedreddin'in ününü duyunca, el öpüp, hal hatır sormaya yanına vardı. Az zamanda konuşup anlaştılar. Bir büyük savaşa başlayacaklardı. Mazlumlara el uzatanların elini, dil uzatanların dilini kesecek-lerdi. Ağaların ağalığına son verip, tüm köleleki zincirerinden kurtaracaklardı. Bu savaş için gökler, yerler üstüne ant içtiler

Bedreddin Börklüce Mustafa gibi bir dost bulduğu için gönlü serin, başı aydın Rumeli'ye hareket etti. Uzun bir yolculuktan sonra, göz açıp gördüğü, soğuk pınarlarından suyunu içtiği, baba ocağı Simavna'ya geldi. Eşi dostu gördükten sonra orada da çok kalmayarak Anadolu'ya geçti.

Şeyh bir yerde konaklamadan ,oturup soluklanmadan, kent kent, köy köy dolaşıp halka öğütler veriyordu :

«Tanrı dünya nimetlerini insanları mutlu kılmak için yaratmıştır. Dünya nimetleri ortaktır. Topraklar, ağalar tarafından haksız olarak işgal edilmiştir. İnsanların dünya nimetlerinden yararlanmasını engelleyen tüm yasalar Tanrı buyruklarına aykırıdır.»

Bedreddin köy köy, kent kent gezip, halka öğütler veredursun, o tarihlerde Sultan Yıldırım Beyazıt da Aksak Timur'a tutsak olmuş, oğulları ise taht kavgalarına düşmüşlerdi. Sonunda, Süleyman Çelebi Edirne'de, İsa Çelebi Bursa'da ,en küçükleri Mehmet Çelebi de Amasya'da tahta çöktü. Onlar güller, güzeller, ipekler arasında günlerini gün ederken, dağı taşı, yoksul halkı da kötü bir sessizlik sarmıştı. Çoluk çocuk, börtü böcek açtı, perişandı.

Derken, Musa Çelebi de Bursa'ya babasının ölüsüyle çıkageldi. Arkasından da padişahlığını ilân etti .Musa Çelebi Padişahlığını ilân eder de Mehmet Çelebi durur mu? Hemen düşmanlarımız olan Bizanslılarla birleşip, Musa Çelebi'nin üzerine yürüdü. Özbeöz kardeşini ok kirişiyle boğup, Osmanlı tahtına kuruldu. Ağabeyinin yakın dostu Şeyh Bedreddin'i de İznik'e sürgün etti.

Haberi alan Börklüce Mustafa hemen İznik'e geldi. Arkasından da Şeyh'in yine savaşçı müridlerinden olan, kartal burunlu Torlak Kemal sökün eyledi.

«Bu şehir İznik şehridir, yoksuldur, yokluktur. Kan akar kalesinin burçlarından. Sokaklarında ölüm uğrun uğrun gezinir...»

Bedreddin düşünmektedir. Sakalları avucunda, bakışları uzaklarda bir yerlere çivilenmiş. Karşısında Börklüce ile Torlak diz çökmüş, Şeyh'lerine bakarlar. Ağzından dökülecek sözleri beklerler. Bedreddin şöyle der onlara :

«Topraklar ve toprakların ürünleri, alın teri, göz nuru dökenlerindir. Varın, böyle söylen canlara..»

(Devamı gelecek sayıda)

dünya halkları KURTULUŞ BAYRAĞI'nı yükseltiyor

LAOS'TA AMERİKAN EMPERYALİZMİ DİZE GELİYOR

Asyada Vietnamın yanıbaşında küçük yoksul bir ülke olan Laos'ta Milli Kurtuluş Mücadelesi şiddetlenmiştir. Patet — Lao adındaki Laos halk kurtuluş ordusu Amerikan emperyalizmini ve yerli uşaklarını bozguna uğratmaktadır. Ülkenin kuzey bölgesinin tümü halk kurtuluş ordusunun eline geçmiştir. Laos'da milli kurtuluş savaşçıları günlerdir, düşmanı önüne katıp kovalamaktadır. Halk kurtuluş ordusu başkente yürümektedir. Laos'lu işçiler ve köylüler halk kurtuluş ordusunu candan desteklelmekte olup, akın akın koşarak ona katılmaktadırlar. Zalim Amerikan emperylizmi Vietnamdan sonra Laosta da dize gelmektedir.

HİNDİSTAN'DA KÖYLÜLER SİLÂHLI MÜCADELEYE BAŞLADI

Milyonlarca insanın açlık ve sefalet içinde yaşadıgı Hindistan'da köylü ayaklanmaları artmıştır. Hindistan'ın iki bölgesinde köylüler ağa topraklarını ele geçirmişler ve sürmeye başlamışlardır. Köylüler ürünlerini gasp etmek isteyen ağaya karşı silahlanmışlar ve dövüşmektedirler. Naksalbari ve Muşahari bölgelerinde işçi sınıfı partisi, köylülere önderlik etmektedir. Binlerce köylü silahlı birlikler kurarak işçi sınıfı partisinin önderliğinde polis kuvvetlerini defalarca yenmişlerdir. Kurtuluş kuvvetleri 300 kadar köye hakim olmuşlar ve buralarda toprak reformunu gerçekleştirmişlerdir.

FİLİSTİN HALKININ SİLÂHLI MÜCADELESİ EMPERYALİZMİ YENECEK

Son günlerde, Filistin halkı Amerikan emperyalizmi ve onun ortağı İsrail'e karşı zaferden zafere koşmaktadır. Dört bir yandan Amerikan uşaklarına saldıran Filistinli yiğit savaşçılar karşısında İsrail ve onun iplerini elinde tutan Amerika şaşkına dönmüştür. Amerikan emperyalizmi her gün çökmektedir, Filistin halkının mücadelesi her gün güçlenmektedir.

Zafer dünya halklarınındır!..

AP iktidarı işçilere yeni tuzaklar kuruyor

İşçiler, köylüler ,gençler, bütün yurtseverler bu tuzaklara karşı mücadele edelim. Her türlü baskı ve haksızlıklara karşı göğüs gerelim. Bize Anayasa'nın tanıdığı hakları geliştirelim. Gerçek kurtuluş yolunda işçi - köylü iktidarı için omuz omuza yürüyelim.

Tokes Keçe işçileri Lokavta direniyor

İzmir Karabağlar'da Maden — İş'e bağlı Tokes Keçe Fabrikasının 53 işçisi patronun lokavtına karşı hep birlikte direnmektedirler. Patronun işçileri hergün işten atma tehdidine ve lokavta karşı direnen işçiler, ayrıca ücret zammı da talep etmetedirler. Patron, hammaddenin karaborsadan alınmasını gerekçe olarak gostermekte ve böylece işçileri işten çıkarmaktadır. İşçiler artık hep birlikte, çelikten bir dayanışma içinde olmak ve direnmek gerektiğini anlamış durumdadırlar. Patronun işçiler arasında ikilik yaratmak çabaları fiyaskoyla sonuçlanmaktadır.

Anayasa Mahkemesi diyor ki: «Bir hakkın kullanılmasını son derece zorlaştıran bir kanun o hakkın özüne dokunmuş sayılır.»

İşte hazırlanan yeni kanun bütünü ile Anayasaya aykırıdır.

Üstelik bugünkü mevcut durum da tamamen haksızdır. Patronların çıkarlarını savunmaktadır. Anayasa'ya aykırıdır.

Çünkü, işçilerin patronlara karşı kullanacağı silâhlardan önemli birisi grevdir. Lokavt kanunu bu hakkı kısıtlamaktadır. Uygulamada ise tamamen işçinin patrona yenik düşmesini sağlamak amacındadır.

Çünkü lokavt işverenin fabrikaları geçici olarak kapatmasını sağlıyor. İşçinin zayıf düşmesini ve patronlara esir olmasını amaçlıyor.

İşçi hakları için AP'nin oyunlarına karşı TİP milletvekili ve Lastik — İş Sendikası genel başkanı Rıza Kuas yeni bir kanun tasarısı hazırladı. Bunu mecliste acele olarak görüşülmesi için teklif etti. Teklifinde diyor ki :

1) Gereksiz müddet ve formalitelerin tamamen kaldırılması. Ve işçiye hiçbir surette bu hususlarda maddî külfet yüklenmemesi;

2) Sendika seçiminde referandum usulünün uygulanması ve işçinin hür iradesinin bağlanmaması;

3) Genel ve siyasî grev haklarının işçilere tanınması (dayanışma, sempati);

4) Siyasî partilerle işçi sendikalarının birlikte çalışabilmesi olanağının sağlanması ;

5) Lokavtın, Anayasa'nın ruhuna uyularak tamamen kaldırılması;

6) Devlet kuruluşlarının gerek işverenle sendika, gerek sendikaların aralarındaki uyuşmazlıkda tarafsızlığını koruması;

7) Üst sendika kuruluşlarının temsil ettikleri işçi oranının da tanınması;

8) İşçinin eğitimine devletin katkıda bulunması ;

Bu teklifi destelemek, öncelikle bütün işçilerin kaçınılmaz görevidir. Nihayet bütün halkımızın görevidir. Başarılar ancak bütün halkın omuz omuza vermesiyle ve ortak mücadelesiyle kazanılabilir. Başka yol yoktur. Kazanılan her mücadele, en sonunda bütün halkın zaferi olacaktır.

Tokes işçileri Lokavta direniyor

— 0 —

Türkiye Amerikan Sömürgesimi

Ankara'da Türk Hava Yolları terminalinde turistlere hediyelik eşyalar satı...

CHRYSLER FABRİKASINDA

Maden-iş Lokavta karşı mücadelede

Chrysled Fabrikasında uy-gulanan lokavt (Fabrika sahibinin işyerini geçici olarak işçiye kapatması) üzerine bir bildiri yayınlayan Türkiye Maden — İş Sensikası Kocaeli Temsilcisi Hakkı Oztürk, Türk — İş Yöneticilerinin tutumunu kınamış ve Türk —İş yöneticilerinin lokavtı «demokrasinin gereği» olarak göstermek istediğini söylemiştir.

Ozgür, bildiride daha sonra şöyle demektedir :

«Biz çok önceleri **Lokavt anayasaya aykırıdır,** derken bizi anarşistlikle itham etmişlerdi. Şimdi danışıklı — dövüşlü işlerini yürüten Chrysler Fabrikasında sözüm ona bu iki işçi lideri (!) ağız değiştirip gövde gösterisinde bulunmuşlardır.

En son Ereğli (Karadeniz) grevinde, durmadan palavracı bir ağızla basına demeç verip işçiyi satarak «Ayşeciği» Amerikan dostlarının kucağına bırakılar .Şimdi sıra Chrysler işçisinde...»

— 0 —

İşçi Düşmanı AP Mebusu

Teksif Genel Başkanı AP Adana Milletvekili Şevket Yılmaz'ın verdiği şu demeç açıkça, bu sarı sendikacının işçiden yana değil domuzdan yana olduğunu göstermiştir. Şevket Yılmaz verdiği demeçte şöyle demektedir : «Memleket kalkınmasında emeği olan **namuslu ve çalışkan işverenlerin** faaliyetlerini baltalamak isteyen kuruluşların karşısındayız. Bizim ,memleket ,işçi, işyeri ve **işveren severliğimizden kimse şüphe edemez. Herşeyden evvel işçi sendikaları olarak, kanunlara saygılı ve işsizliğe mani olma kiçin gayret sarfeden işverenlere şükran borçluyuz.»**

Bu sözlerden açıkça anlaşılmaktadır ki, AP'li sarı sendikacı işçilerin alın terini sömüren, onları kötü şartlar altında çalıştıran ,işten atan işverenler-

— 0 —

Türk-iş Nato'nun Hizmetinde

Amerikan emperyalizmi, işçi sınıfımızın güçlenen mücadelesini bastırabilmek için türlü yol

Şadi Alkılıç Hapisten Geçici Olarak Çıktı

Bundan sekiz yıl önce **«Türkiye'nin tek kurtuluş yolu: Sosyalizm»** adlı bir yazı yazdığı için hapse atılan ve bu yüzden yıllardır hapiste yatan Şadi Alkılıç sıhhi durumunun bozukluğundan dolayı altı ay için tahliye edilmiştir.

Sadi Alkılıç bugün 55 yaşındadır. 3 yıllık zindan hayatı, mahpusluk çilesi onu yıpratmıştır. Bundan 32 yıl önce Sadi Alkılıç genç bir Harbiyeli subay olmak, güzel yurdumuzu iç ve dış düşmanlara karşı korumak için yetişiyordu. O tarihte daha Mustafa Kemal sağ idi ve yurdumuz bugün olduğu gibi Amerikan emperyalizminin tahakkümü altında değildi. Ama Mustafa Kemal döneminde de toprak ağalarının ve sermayedarların adamları iktidara ortaktılar. Onlar, aydınlık fikirlerden korkuyor, Türkiye halkının uyanmasını, köylülerin toprağa kavuşmasını istemiyorlardı. İşte bu sıralarda Harbiye'de, aralarında Şadi Babanında bulunduğu bir gurup subay namzeda sıkı bir dayanışma kurmuşlar, bol bol kitap okuyor, yurt meseleleri üzerinde kafa yoruyorlardı. Bugün milletvekili olan bir subay namzedi, bu gurubu gammazladı. Bunlar isyan hazırlıyor, dedi. Halk düşmanları hemen harekete geçti-

Nallıdere Köylüsü

biye talebesi idi. Ordumuza işçilerin hakkını almasını,

KALEMLE TELDEN

ALDI AŞIK KUL HASAN

Poz çıkar

Seyreledim siyaseti, seçimi
Önsöz, selâm, tatlı tatlı söz çıkar.
Pek nazik konuşur, çeker içini
Bülbülüm der, son deminde kaz çıkar.

Beş kuruşa iner, tütün tüte ya
Beşi yalan, yüz ondan da öte ya..
Herşey yağma, döker saçar ortaya
Kumaş dedikleri kara bez çıkar

Halk sömüren, hep göbekli zırıltı.
Cenesi çok, kuru kuru gürültü
Birinin aslı yok, boş bir dırıltı.
Gazetede kaba kaba poz çıkar.

Al sana binlikler, bir keyf eyliye
Propaganda bir söz, fazla söyliye
Çal babam sopanı işçi köylüye.
Her vurdukça, boz abadan toz çıkar.

Tefeciler, vurgun zevke, bayana.
Fakir halkın halâkı dönmez devrane.
Fakir halkın halâkı gelmez vicdâna
Bu kısın sonunda bir de yaz çıkar.

Seçim yaklaşınca bahar yaz olur
Seçim biter soğuk yüzlü güz olur
Oy kazanmak icin nazlı kız olur
Gerdek günü yüzü kara kız çıkar

Kul Hasan'ım biz mehmetcik fertleriz
Cıkarcının bağrın taşlar oklarız
Umutluyuz, gece gündüz bekleriz
Elbet bir gün hakikatli öz cıkar

ler, yalancı şahitler buldular, sanıklara işkenceler yaptılar ve bir çok harbiye öğrencisinin beşer, onar, yirmişer yıl hapis cezasına mahkûm edilmesini sağladılar. Şadi Alkılıç da bu harbiyelilerle beraber yargılandı, fakat o beraat etti. Onu beraat ettiği halde Harbiye'den attılar. Bu defa Edebiyat fakültesine gitti, mezun olarak öğretmenlik yapmaya başladı. Oğretmenlik mesleğinde yıllarca çalıştı. Bundan sekiz yıl önce Cumhuriyet gazetesi bir yarışma açtı. Türkiye'nin kuruluşu sosyalizmde midir, kapitalizmde midir konulu bu yarışmaya Şadi Alkılıç da katıldı. Bu yazısında **Türkiye'nin tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu,** Işçi ve köylülerin Iktidara gelerek haksızlıkların kökünü kazımalarından ve dürüst bir idare kurmalarında nbaşka çare olmadığını yazdı. Bu yazı gazetede çıkar çıkmaz, avantalarına zarar gelmesinden telaşa kapılan para babaları ve onların hükûmetteki adamları hemen feryadı bastılar. Bu adam komünistlik propagandası yapıyor, yakalayın, atın içeri, dediler. Savcılar dava açtılar ve bozuk düzeni korumaya y a r a y a n maddelere göre yedi buçuk yıl hapsini istediler. Fakat namuslu ve bağımsız hakimler yazıda suç görmediler ve Şadi Babayı beraat ettirdiler. Savcı temyiz etti ve temyiz mahkemesi kararı bozdu. Mahkeme yine beraat kararı verdi, fakat temyiz bu kararı da bozdu ve bunun üzerine mahkeme Şadi Alkılıç'ı 6 yıl 3 ay hapis cezasına mahkûm etmeye mecbur kaldı.

Uç yıl hapista yatan Şadi Alkılıç geçici olarak tahliye edilmiştir. Altı ay sonra yine demir parmaklıkların arkasına koymak istiyorlar onu. Çünkü O Türkiye'nin kurtuluşunu istemişti.

Ağayı Meradan Attı

Tayfur CİNEMEL

Tayfur Cinemel Bildiriyor :
Ankara'dan ikiyüzelli kilometre uzaklıkta, Nallıhan kazasının Nallıdere köyündeyiz. Sabahın erken saatlerinde, henüz gün doğmuş. Köylüler öbek öbek toplanmışlar.

Köyün onbeş bin dönüm çayırına el koyan ağaya karşı toplu direniş var. Mücadele bayrağı açılmış Köylüler örgütlenmişler. Bizlerin gelişini sevinçle karşıladılar. Ellerimizdeki Işçi — Köylü gazetelerinin geçmiş sayılarını dağıttık onlara. Hemen okumaya koyuldular. Gazete hakkında biraz konuştuk. Onlara mücadelelerini sorduk. Anlattılar.

TARIHÇE

Kurtuluş savaşı yıllarında çayırı bütün köylüler hep birlikte kullanıyorlardı. O yıllarda köyde hayvan sayısı azdı. Mera ise köye çok bile geliyordu.

Bundan onbeş yıl ön

(Devamı S. 3'de)

———— o ————

GENÇLER AMERİKAN CASUSLARINI KOVDU

Yurdumuzda uzun zamandan beri Amerikan emperyalizminin maskeli ajanlığını yapan barış gönüllülerinin maskesi düşürüldü. Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyeleri, bunların faaliyetlerini zararlı olarak nitelemişti. Genel Kurmay Başkanlığı da barış gönüllülerine karşı çıkmıştı.

Yurdumuzda halkı uyuta bilmenin yollarını araştıran, Amerika'daki CIA casusluk merkezine haberler ulaştıran, bu maskeli ajanlara karşı, devrimci Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencileri mücadele ettiler. Tam oniki ajan, öğretmen adı altında bu okulda görevli idi. Çoğu zaman Amerikan propagandası yapıyorlardı.

Geçen hafta öğrenciler bir toplantı düzenlediler. Toplantıda barış gönüllülerinin maskelerini düşürdüler, oyunlarını bir bir açığa çıkardılar. Hep birlikte dersleri boykot ettiler. Ta ki bu casuslar okuldan kovulana kadar.

Neticede bu ajanlar okula gelemez oldular. Bir yerden daha Amerikalılar atıldı.

Bütün yurttan atacağımız günler için mücadelemizi güçlendirelim.

...fesinde de güzel bir hediye (!) var.

Küçük boncuklardan yapılmış bir para cüzdanı. Cüzmanın bir yüzüne Türkiye Cumhuriyeti bayrağı işlenmiş. Bayrağın yıldızı da sekiz köşeli. Öteyüzüne de Amerikan bayrağı işlenmiş.

Bayrağımızı bu hale koyup, Amerikalılara satış yapanlar, ergeç halkımızın devrimci mücadelesi karşısında mahkum olacaklardır. Bir halkın Istiklâl sembolü ile oynanmaya kalkıldı mı. Emperyalizmin uşaklarının sonu geldi demektir.

den, yani patronlardan yanadır ve kesin olarak işçi düşmanıdır.

Sarı sendikanın bu tutumuna başkaldıranlar ve Türkiye Hür Mensucat Sanayii İşçiler Sendikası Bursa şubesini kurmuşlardır. Sendika hemen bir bildiri yayınlıyarak sarı sendikacıların bu tutumuna karşı çıkmış, işçileri gerçek sendikalarına çağırmıştır. Adnan Sargın, Mehmet Bağcı ve Hakkı Oztaşkıran imzalarını taşıyan bildiride şöyle denmektedir : **«İşçi kardeşlerimiz... Hepimizin bildiği gibi Teksif Sendikası Genel Başkanı Şevket Yılmaz Bursa gazetelerine verdiği beyanatta işverenlerin yanında olduğunu açıkça ifad eetmişti. Bu şahıs milletve-**

(Devamı S. 3'de)

lara başvurmaktadır. Emperyalizmin işçi sınıfını uyutmak için kullandığı teşkilâtlardan biri de Türk — İş'dir. Türk — İş'in başında bulunan yöneticiler işçi sınıfının sırtından geçinen ve Amerika tarafından da beslenen kimselerdir. Son olarak 10 - 11 Mart tarihlerinde Ankara'da düzenlenen seminerde Türk — İş'e bağlı sendika yöneticilerine Amerikan emperyalizminin saldırgan örgütü NATO hakkında bilgi verilmiş ve bu örgüt barışçı bir örgüt gibi gösterilmeye çalışılmıştır. Bu seminerlerde sendika yöneticileri içinden bir kaç namuslu sendikacı çıkarsa onların da beyni yıkanmakta ve böylece sendikacıların tümü istenilen kalıba sokulmaktadır. Son seminerde de bu yapılmıştır.

Konuşmacılar, NATO'nun halkımızın düşmanı ve emperyalizmin silâhlı kuvveti olduğunu gizlemeğe çalışmışlardır. Sendikacılardan bazıları NATO'ya bağlı olan Portekiz ve Yunanistan'ın faşist, halk düşmanı, dikta rejimi altında bulunduğunu ve bu durumun NATO'nun demokrasiyi koruması ile ne kadar bağdaşabileceğini sormuşlardır. Jhonson'un İnönü'ye yazdığı mektuptan söz etmişlerdir. Toplantıda en çok konuşulan konu Türkiye'de halkın Amerika'ya karşı düşmanlık duymasıdır. NATO yetkilileri ve yabancı uzmanlar bu düşmanlığın hangi sebepten ileri geldiğini açıklayamamışlar ve cevap verememişlerdir. Onlar istedikleri kadar cevap vermekten kaçınsınlar, gerçek şudur : Amerikan emperyalizmi halkımızın düşmanıdr. Yurdun her yannda Amerikan emperyalizmine karşı yurtseverlerin mücadelesi gelişmektedir ve kabaran bir dalga gibi emperyalizmin üstüne yürümektedir. Bunu sarı sendikacılar bile inkâr edememektedirler.

Nalına da VUR Mıhına da

Keline de VUR Ardına da !

Süleyman Demirel «A.P'nin alnı açık; yüzü aktır.» demiş.

Bunu bizim külâhımıza anlatsın. Halkımız yoksulluğa her geçen gün biraz daha batarken ,yurdumuzun bütün gelir kaynaklarını yabancılara peşkeş çeken bir partinin yüzü ak olur mu? A.P. iktidarının eli kanlı yüzü karadır.

Öğrencileri ,işçilieri kurşunlatan, köylülere zulmeden iktidarın eli devrim şehitlerimizin kanlarına bulanmıştır. Kardeşlerine, aile çevresine milyonları kredi diye veren, Amerikalıların önünde takla atıp milletin ızdırapları üzerinde tepişen vurguncuların partisinin yüzü ak olur mu?. AP'nin yüzü karadır. Hem de kapkaradır.

Demirel de bütün zulmün başı, vurgun şebekesinin şefi olduğu için eli kanlı yüzü karadır.

Ama Demirel'ın söylediğinde bir de gerçek payı var: Devrimci mücadelenin güçenmesi karşısında korkudan kanı çekildiği için AP'nin yüzü ağarmış olsa gerek.

Alın açıklığına gelince ne diyelim:
Şapkası düştü keli gözüktü,
Cebe inen milyonlar açıklanınca da ardı gözüktü..

nalcıbaşı

Devrimci Gençler Manisa'da

Manisa'dan Necip Erdilek bildiriyor

Manisa Yüksek Tahsil Yardımlaşma ve Kültür Derneği'nin yıllık kongresi geçenlerde yapıldı. Kuruluşundan bu yana AP'li vurguncuların ve onların yardakçılarının elinde olan bu dernek sonunda gerçek sahipleri olan Manisalı devrimci gençlerin eline geçti.

1953 yılında kurulan bu derneğin 1961 yılındaki yönetic'leri Ankara'da okuyan Manisalı öğrencilerin öğrenimlerine devam

(Devamı S. 3'de)

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * İdare Yeri, yazışma ve abone adresi : Adakale sokak 28/1 Yenişehir — ANKARA * Telefon : 12 74 17 * İstanbul Bürosu : Divanyolu Cad. No : 83/3 Sultanahmet — İSTANBUL * Telefon : 27 39 61 * Dizgi, Tertip : Murat Matbaası * Baskı : Ulusal Basımevi * Yıllık Abonesi : Yurtiçi 6 lira, Avrupa uçak postası 30 lira * İlân : Santimi 20 lira * Yayın ilânları indirimlidir.